
Jan Lindholm (Indlæg)

Fru president! I den här frågan blir konflikterna mellan de kortsiktiga näringslivsintressena och de långsiktiga och globala miljöintressena väldigt tydliga. Redan i dag är de kända reserverna av fossila resurser fem sex gånger större än vi kan tillåta oss att utnyttja under det här seklet. Det är inte så att två graders ökad temperatur skulle leda till negativa konsekvenser som inte är så farliga, utan det är så att två grader är gränsen för de konsekvenser som vi tror är möjliga att hantera. En temperaturökning bortom det leder till förändringar och förutsättningar för vår civilisation som vi förmodligen inte klarar av att hantera. Det är det som är verkligheten.

Visst finns det många resurser som inte har de konsekvenserna. Den del som gäller mineraler lämnar jag alltså därhän. Jag koncentrerar mig på de fossila resurser som man i de här förslagen underförstått talar om att man skulle kunna nyttja. Jag menar att en framåtriktad, konstruktiv näringspolitik borde innehålla någon form av strategi för att se till att man har metoder för att minska uttag av redan kända fossila reserver i andra delar av världen om man avser att ta upp dem här, i de områden som är förknippade med vissa lokala problem när det gäller miljöhänsyn. Om man inte gör det, om man inte har en sådan strategi innebär det att man bidrar till att skynda på den utveckling som vi i andra sammanhang säger att vi inte vill se, nämligen en accelererad temperaturhöjning, en accelererad klimatförändring med allt fler och svårare konsekvenser för livsmedelsproduktion, för dricksvatten och så vidare.

Om vi ska ta det ansvaret måste vi koppla samman det med en politik för ökat uttag. Jag förstår att det finns länder i Norden som ser det här som möjligheter. Jag förstår det, men vi måste ändå koppla det till ett globalt

hänsynstagande. Vi måste koppla det till en metod för att se till att det totala tillflödet av fossila resurser för användning på den globala marknaden inte ökar utan att vi i stället utvecklar metoder så att vi kan få det att minska. Jag ser det ju som självklart att en av de första sakerna då borde vara att tänka långsiktigt, att ha ett hushållningsperspektiv. Vad är de här resurserna värda om hundra år? Ta det perspektivet i stället! Spara dem tills det kanske är möjligt att använda dem utan att bidra till att vi allt snabbare hamnar i den situation vi inte vill ur ett klimatperspektiv.

Information

Tal nummer

255

Typ

Indlæg

Person

[Jan Lindholm](#)

Datum

01.11.12 12:53

Ärende

[Medlemsförslag om nordiskt ekonomiskt samarbete i Arktis](#)